Od: Prezydent Miasta Krakowa
Wysłano: piątek, 26 czerwca 2026 11:23
Do: Wydział Organizacji i Nadzoru
Temat: FW: [POCZTA ZEWNĘTRZNA] Via do Mości, tj. Petycja poprzez BIP lub JST-MSWiA: "Do przodu: C.d. API ZUS / KSef-eZUS - Opinia wykonawcza TPN z b.d. - obecne procedury ZUS wymagały korespondencji na 429 stronach"

-----Original Message-----
From:

Sent: Friday, June 26, 2026 2:18 AM
To: Prezydent Miasta Krakowa <prezydent@um.krakow.pl>
Subject: [POCZTA ZEWNĘTRZNA] Via do Mości, tj. Petycja poprzez BIP lub JST-MSWiA: "Do przodu: C.d. API ZUS / KSef-eZUS - Opinia wykonawcza TPN z b.d. - obecne procedury ZUS wymagały korespondencji na 429 stronach"

Do właściwej osoby
Szanowny Panie lub szanowna Pani,
W nawiązaniu do prawa petycji Towarzystwo uprzejmie informuje, iż w dniu 25 czerwca 2026 r. przekazało do posłów i senatorów Rzeczypospolitej Polskiej petycję dotyczącą możliwych kierunków poprawy prawa.

Niniejsze pismo nie jest kierowane do gminy ani powiatu jako do podmiotu posiadającego inicjatywę ustawodawczą. Towarzystwo ma świadomość, że osoby prawne samorządu terytorialnego nie posiadają własnej ustawodawczej inicjatywy parlamentarnej. Pismo jest natomiast kierowane sposobem i wobec prawa petycji w interesie publicznym, jako prośba o podjęcie — w granicach właściwości i kompetencji adresata — możliwych działań informacyjnych, konsultacyjnych, opiniodawczych, organizacyjnych lub stanowiskowych dotyczących spraw współ-istnienia zgromadzeń oraz dobra wspólnego.

Towarzystwo wnosi zatem o przyjęcie niniejszej wiadomości do wiadomości właściwego gremium lub właściwej osoby oraz o rozważenie, czy przedstawione zagadnienia mogą okazać się służebne jako podstawa do możliwych dyskusji obywatelskiej nad nawiązaniem w przyszłości obywatelskiej inicjatywy ustawodawczej, dla konsultacji, stanowiska urzędu samorządowego, wystąpienia do właściwych państwowych władz parlamentarnych albo pozostałych aktywności prawodawczych mieszczących się w zakresie zaangażowań i mocy prawnych adresata petycji.

Celem niniejszego wystąpienia nie jest żądanie od gminy lub powiatu wykonania mocy prawnych, których podmiot ten nie posiada, lecz przekazanie w interesie publicznym informacji i postulatów uprzednio skierowanych do parlamentarzystów, z prośbą o ich rozważenie w takim zakresie, w jakim mogą dotyczyć miejscowej wspólnoty samorządowej, współ-istnienia zbiorowości, jakości prawa, funkcjonowania administracji publicznej, tj. władz wykonawczych oraz wartości wymagających istotnej opieki w imię dobra wspólnego Rzeczypospolitej.

W związku z powyższym Towarzystwo uprzejmie wnosi o potraktowanie niniejszego pisma jako petycji w zakresie możliwego podjęcia działań pozostających we właściwości adresata, zwłaszcza działań informacyjnych, konsultacyjnych, opiniodawczych, stanowiskowych albo przekazania sprawy według właściwości, jeżeli adresat uzna, że całość lub część sprawy być może mogłaby zostać rozpatrzona przez inną osobę.

"Do właściwej osoby
(...) [Szanowny Panie / Szanowna Pani; przyp. tł.]

przekazuje uprzejmie do wiadomości opinię wykonawczą dotyczącą cyfryzacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, elektronicznego obiegu dokumentów, rozbieżności sald składek oraz konieczności dyskusji pomysłów projektów legislacyjnych w sprawie rozwiązań typu API ZUS / KSeF-eZUS.

Obecne procedury komunikacji z ZUS mogą prowadzić do sytuacji, w której płatnik, dążąc do otrzymania PODSTAWOWYCH wyjaśnień dotyczących dokumentów rozliczeniowych, wpłat i sald, musi prowadzić korespondencję obejmującą setki stron. W przedstawionej sprawie obecne procedury ZUS wymagały korespondencji wraz z dokumentacją na 429 stronach.

Towarzystwo zwraca się z uprzejmą prośbą o rozważenie pomysłów proobywatelskiej komunikacji i kontaktów oraz dyskusji legislacyjnych projektów dotyczących kierunkowych zmian cyfryzacji ZUS. Postulowany projekt dąży do zapewnienia rozwoju API ZUS, interoperacyjności systemów publicznych, jednoznacznych identyfikatorach dokumentów i wpłat, automatycznym powiązaniu dokumentów ZUS DRA, ZUS RCA w jednym pliku xml, wraz wpłatami i oczekiwanymi wartościami sald wobec proponowanego sposobu określanego jako KSeF-eZUS.

Dla ułatwienia zapoznania się ze sprawą Towarzystwo przekazuje poniżej łącza do dokumentów. Nie są to załączniki do niniejszej wiadomości, lecz łącza do dokumentów udostępnionych elektronicznie:

Towarzystwo uprzejmie dąży do powierzenia niniejszej wiadomości właściwej osobie, właściwej komisji albo właściwym osobom zgodnie z zakresem mocy prawnych.

Z uprzejmymi wyrazami poważania,

Łódź, dnia 29 czerwca 2026

Prezydent Miasta Krakowa
Urząd Miasta Krakowa
Wydział Organizacji i Nadzoru
ul. Sarego 4
31-047 Kraków

oraz

Urząd Miasta Krakowa
pl. Wszystkich Świętych 3-4
31-004 Kraków

Adres do korespondencji elektronicznej wskazany w wezwaniu:
or-05.umk@um.krakow.pl

Do wiadomości:
Adresaci pisma głównego oraz właściwe struktury publiczne uczestniczące w obiegu korespondencji dotyczącej sprawy OR-05.152.223.2026.PN

Dotyczy: wezwania do uzupełnienia korespondencji z dnia 26 czerwca 2026 r., data wpływu: 26 czerwca 2026 r., dotyczącego korespondencji skierowanej do Urzędu Miasta Krakowa oraz sprawy oznaczonej znakiem: OR-05.152.223.2026.PN — uzupełnienie oczekiwań Towarzystwa i wniesienie o nadanie sprawie biegu jako petycji w zakresie możliwym według właściwości publicznoprawnej adresata

Szanowni Państwo,

działając w imieniu zwanego dalej „Towarzystwem", niniejszym udziela się odpowiedzi na wezwanie do uzupełnienia korespondencji z dnia 26 czerwca 2026 r., w którym wskazano, że z treści wcześniejszej korespondencji nie można należycie ustalić oczekiwań autora wobec Urzędu Miasta Krakowa, a także że pewne sformułowania mogą sprawiać wrażenie wewnętrznie sprzecznych.

Towarzystwo dziękuje za wskazanie wątpliwości interpretacyjnych i formalnych. Niniejsze pismo służy ich uzupełnieniu, doprecyzowaniu oczekiwań wobec Urzędu Miasta Krakowa oraz potwierdzeniu, że wcześniejsze wystąpienie Towarzystwa powinno zostać potraktowane jako petycja w zakresie, w jakim jego treść mieści się w zadaniach i kompetencjach adresata publicznoprawnego albo może zostać przekazana według właściwości właściwemu podmiotowi publicznemu.

a. Oznaczenie podmiotu wnoszącego petycję

Podmiotem wnoszącym petycję jest:

b. Adresat petycji

Adresatem petycji jest Prezydent Miasta Krakowa, ewentualnie — w zakresie spraw należących do właściwości publicznoprawnej Gminy Miejskiej Kraków i jej struktur — właściwy podmiot publiczny albo właściwa struktura Urzędu Miasta Krakowa.

Towarzystwo wskazuje, że w piśmie używa zasadniczo pojęcia „adresat petycji", „właściwy podmiot publiczny", „władza publiczna", „adresat publicznoprawny" albo „właściwa struktura publiczna". Pojęcie „organy władzy publicznej" jest przywoływane tylko tam, gdzie wynika ono z brzmienia Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej albo ustawy o petycjach.

c. Doprecyzowanie oczekiwań Towarzystwa wobec Urzędu Miasta Krakowa

Towarzystwo uzupełnia, że oczekiwaniem wobec Urzędu Miasta Krakowa, Prezydenta Miasta Krakowa albo właściwej struktury publicznej Miasta Krakowa jest:

1. przyjęcie wcześniejszego wystąpienia Towarzystwa jako petycji w rozumieniu art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach;

2. odnotowanie przedstawionego stanowiska jako głosu obywatelskiego i społecznego w sprawie o znaczeniu publicznym;

3. rozważenie, czy przedstawione zagadnienia mogą być wykorzystane jako podstawa do możliwej dyskusji obywatelskiej, konsultacji, stanowiska publicznego, wystąpienia do właściwych władz państwowych albo innych działań dopuszczalnych prawem w ramach zadań publicznych Miasta Krakowa;

4. rozważenie możliwości podjęcia działania informacyjnego, konsultacyjnego, opiniodawczego, organizacyjnego albo stanowiskowego w zakresie, w jakim mieści się to we właściwości publicznoprawnej adresata;

5. w razie uznania, że całość albo część sprawy wykracza poza właściwość publicznoprawną adresata petycji, przekazanie petycji albo jej odpowiedniej części właściwemu podmiotowi publicznemu, w tym Ministerstwu Finansów, jeżeli adresat nadal podtrzymuje stanowisko, że zasadnicze postulaty powinny być kierowane do tego Ministerstwa;

6. zawiadomienie Towarzystwa o sposobie nadania sprawie biegu, w szczególności o przyjęciu petycji do rozpoznania w odpowiednim zakresie, przekazaniu według właściwości albo o innym prawnie dopuszczalnym sposobie załatwienia sprawy;

7. ewentualnie wskazanie, które elementy wystąpienia nadal wymagają doprecyzowania, jeżeli po niniejszym uzupełnieniu adresat petycji nadal uzna, że istnieją braki możliwe do usunięcia.

d. Wyjaśnienie, że wcześniejsze sformułowania nie są wewnętrznie sprzeczne

Towarzystwo wskazuje, że przywołane w wezwaniu sformułowania nie są wewnętrznie sprzeczne, lecz mają charakter alternatywny i etapowy.

Pierwsze sformułowanie, dotyczące przyjęcia wiadomości do wiadomości właściwego gremium lub właściwej osoby oraz rozważenia możliwych dyskusji obywatelskich, konsultacji, stanowiska samorządowego, wystąpienia do władz parlamentarnych albo innych aktywności prawodawczych, oznaczało katalog możliwych sposobów wykorzystania wystąpienia w granicach prawa.

Drugie sformułowanie, dotyczące potraktowania pisma jako petycji w zakresie możliwego podjęcia działań pozostających we właściwości adresata, zwłaszcza działań informacyjnych, konsultacyjnych, opiniodawczych, stanowiskowych albo przekazania sprawy według właściwości, doprecyzowywało tryb proceduralny tego wystąpienia.

W konsekwencji pierwsza wypowiedź wskazywała możliwe kierunki merytoryczne, a druga wypowiedź wskazywała oczekiwany tryb publicznoprawny. Nie ma tu sprzeczności. Towarzystwo wnosi o to, aby adresat petycji nadał sprawie taki bieg, jaki jest możliwy w ramach obowiązujących przepisów: rozpoznał ją w zakresie własnej właściwości, a w pozostałym zakresie przekazał ją właściwemu podmiotowi publicznemu.

e. Wyjaśnienie segmentaryczności wcześniejszej korespondencji

Towarzystwo przyjmuje do wiadomości uwagę, że wcześniejsza korespondencja mogła być odbierana jako segmentaryczna. Segmentaryczność ta wynikała z faktu, że pismo obejmowało kilka powiązanych warstw: warstwę obywatelską, warstwę konsultacyjną, warstwę petycyjną, warstwę ustrojową oraz warstwę dotyczącą ewentualnego przekazania sprawy według właściwości.

Niniejsze pismo porządkuje te elementy i wskazuje, że nadrzędnym oczekiwaniem Towarzystwa jest nadanie wystąpieniu biegu jako petycji, z jednoczesnym ograniczeniem żądania do działań, które są możliwe prawnie po stronie adresata publicznoprawnego. Towarzystwo nie żąda od Urzędu Miasta Krakowa podjęcia czynności wykraczających poza jego właściwość. Towarzystwo wnosi natomiast o rozpoznanie sprawy w zakresie właściwości publicznoprawnej Miasta Krakowa oraz o przekazanie jej w pozostałym zakresie właściwemu podmiotowi publicznemu.

f. Podstawy prawne i konstytucyjne

Zgodnie z art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej każdy ma prawo składać petycje, wnioski i skargi w interesie publicznym, własnym lub innej osoby za jej zgodą do organów władzy publicznej oraz do organizacji i instytucji społecznych w związku z wykonywanymi przez nie zadaniami zleconymi z zakresu administracji publicznej. Tryb rozpatrywania petycji, wniosków i skarg określa ustawa.

Towarzystwo wskazuje, że określenie „organy władzy publicznej" zostało przywołane powyżej jako termin konstytucyjny. W dalszej części pisma Towarzystwo posługuje się określeniami funkcjonalnymi: „adresat petycji", „adresat publicznoprawny", „właściwy podmiot publiczny" albo „władza publiczna".

Ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach stanowi, że o tym, czy pismo jest petycją, decyduje treść żądania, a nie jego forma zewnętrzna. Z tej przyczyny ocena wcześniejszej korespondencji powinna zmierzać do ustalenia jej rzeczywistego żądania, a nie do odmowy nadania biegu wyłącznie z powodu złożonej struktury pisma.

Towarzystwo wskazuje również, że przedmiotem petycji może być żądanie podjęcia rozstrzygnięcia albo innego działania w sprawie dotyczącej podmiotu wnoszącego petycję, życia zbiorowego albo wartości wymagających szczególnej ochrony w imię dobra wspólnego, o ile sprawa mieści się w zakresie zadań i kompetencji adresata petycji. Jeżeli natomiast adresat petycji nie jest właściwy do jej rozpatrzenia w całości albo w części, ustawa o petycjach przewiduje mechanizm przekazania sprawy właściwemu podmiotowi.

W konsekwencji Towarzystwo wnosi, aby wcześniejsze wystąpienie nie było traktowane jako zwykła korespondencja ogólna, lecz jako petycja w zakresie, w jakim zawiera postulat działania w sprawie dotyczącej życia zbiorowego, debaty obywatelskiej, dobra wspólnego oraz ewentualnych działań informacyjnych, konsultacyjnych, opiniodawczych, stanowiskowych albo przekazania sprawy według właściwości.

g. Odniesienie do stanowiska z dnia 17 czerwca 2026 r.

Towarzystwo przyjmuje do wiadomości, że w piśmie Dyrektora Magistratu z dnia 17 czerwca 2026 r., znak: OR-05.152.223.2026.PN, wskazano, iż z uwagi na charakter poruszonych zagadnień załatwienie sprawy wykracza poza kompetencje Prezydenta Miasta Krakowa, a postulaty w opisanym zakresie należy kierować do Ministerstwa Finansów.

Towarzystwo nie kwestionuje, że zagadnienia o charakterze podatkowym, finansowym albo ustawodawczym mogą zasadniczo należeć do właściwości Ministerstwa Finansów, Rady Ministrów albo ustawodawcy. Towarzystwo wskazuje jednak, że powyższe nie wyklucza nadania wystąpieniu biegu w jednej z następujących form:

1. rozpoznania sprawy w zakresie, w jakim mieści się ona we właściwości publicznoprawnej Miasta Krakowa;

2. odnotowania stanowiska jako głosu obywatelskiego w sprawie publicznej;

3. podjęcia prawnie dopuszczalnego działania informacyjnego, konsultacyjnego, opiniodawczego albo stanowiskowego;

4. przekazania petycji lub jej odpowiedniej części Ministerstwu Finansów albo innemu właściwemu podmiotowi publicznemu;

5. zawiadomienia Towarzystwa o sposobie załatwienia sprawy.

Towarzystwo wnosi zatem, aby aktualność stanowiska z dnia 17 czerwca 2026 r. nie była rozumiana jako przeszkoda do zastosowania trybu właściwego dla petycji, w szczególności w zakresie przekazania sprawy właściwemu podmiotowi publicznemu albo rozpoznania jej w części mieszczącej się we właściwości adresata.

h. Tradycja konstytucyjna i proobywatelska wykładnia prawa petycji

Towarzystwo podnosi, że instytucja petycji posiada głębokie zakorzenienie w polskiej tradycji konstytucyjnej i obywatelskiej. Obecnie podstawą proceduralną pozostaje art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 r. oraz ustawa o petycjach, jednak przy wykładni proobywatelskiej nie powinno pomijać się ciągłości polskiej tradycji ustrojowej.

W tym kontekście należy wskazać art. IV Ustawy Rządowej z dnia 3 maja 1791 r., zatytułowany „Chłopi włościanie". Przepis ten przyjmował lud rolniczy „pod opiekę prawa i rządu krajowego". Jakkolwiek regulacja ta należy do historycznego porządku konstytucyjnego i nie stanowi obecnie bezpośredniej podstawy kompetencyjnej adresata petycji, wyraża ona istotną zasadę polskiej tradycji ustrojowej: sprawy społeczne, warunki życia ludności oraz dobro wspólne pozostają pod opieką prawa i władz publicznych.

Towarzystwo wskazuje również na art. 7 Ustawy konstytucyjnej z dnia 23 kwietnia 1935 r., zgodnie z którym wartością wysiłków i zasług obywatela na rzecz dobra powszechnego mierzone miały być jego uprawnienia do wpływania na sprawy publiczne, przy czym pochodzenie, wyznanie, płeć ani narodowość nie mogły być powodem ograniczenia tych uprawnień. Przepis ten, jako historyczny element polskiej tradycji ustrojowej, podkreślał znaczenie dobra powszechnego oraz wpływania obywateli na sprawy publiczne.

Jednocześnie Towarzystwo formułuje powyższe odwołanie do Ustawy konstytucyjnej z 1935 r. w sposób historyczny, ustrojowy i pomocniczy. Ustawa konstytucyjna z 1935 r. nie stanowi obecnie bezpośredniej podstawy procesowej rozpoznania petycji w trybie ustawy o petycjach. Jej znaczenie polega natomiast na tym, że potwierdza historyczną wagę dobra powszechnego oraz udziału obywateli w sprawach publicznych.

Dla pełności wywodu należy także wskazać, że bezpośrednie i wyraźne prawo do wnoszenia petycji przewidywał art. 107 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17 marca 1921 r., zgodnie z którym obywatele mieli prawo wnosić pojedynczo lub zbiorowo petycje do wszelkich ciał reprezentacyjnych i władz publicznych, państwowych i samorządowych. Przywołanie tej historii potwierdza, że prawo petycji należy do dawnych i utrwalonych instrumentów obywatelskiego oddziaływania na władzę publiczną, nawet jeżeli jego aktualna podstawa proceduralna wynika obecnie z Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 r. oraz ustawy o petycjach.

Jako łącznik konstytucyjny między historycznym porządkiem II Rzeczypospolitej a współczesnym porządkiem III Rzeczypospolitej Towarzystwo wskazuje również Uchwałę Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 16 kwietnia 1998 r. o ciągłości prawnej między II a III Rzecząpospolitą Polską, ogłoszoną w Monitorze Polskim z 1998 r. nr 12, poz. 200. Uchwała ta stwierdza ciągłość prawną II i III Rzeczypospolitej Polskiej, wyrażającą się w ich suwerennym i niepodległym bycie.

Towarzystwo wskazuje ten akt nie po to, aby twierdzić, że historyczne przepisy konstytucyjne II Rzeczypospolitej zastępują Konstytucję Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 r., lecz po to, aby podkreślić, że obecna Konstytucja nie powinna być interpretowana jako akt wypierający, unieważniający albo „suppressing" zgodne z nią podstawy polskiej tradycji konstytucyjnej. Przeciwnie, Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 r. działa w integralności z tymi elementami wcześniejszego dorobku ustrojowego, które pozostają z nią zgodne, zwłaszcza w zakresie dobra wspólnego, ciągłości państwowości, obywatelskiego wpływania na sprawy publiczne oraz prawa kierowania wystąpień do władz publicznych.

Uchwała Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 16 kwietnia 1998 r. o ciągłości prawnej między II a III Rzecząpospolitą Polską stanowi w tym zakresie istotny łącznik konstytucyjny. Potwierdza ona, że współczesny porządek konstytucyjny nie powstał w oderwaniu od wcześniejszej państwowości polskiej, lecz pozostaje z nią w relacji ciągłości prawnej, historycznej i ustrojowej. Oznacza to, że wcześniejsze podstawy konstytucyjne, w zakresie w jakim pozostają zgodne z obecnym porządkiem konstytucyjnym, mogą współistnieć uzupełniająco jako tło interpretacyjne i aksjologiczne dla rozumienia współczesnych praw obywatelskich, w tym prawa petycji.

W konsekwencji art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 r. oraz ustawa o petycjach powinny być odczytywane nie w izolacji, lecz w świetle ciągłości polskiej państwowości, ciągłości troski o dobro wspólne oraz ciągłości obywatelskiego oddziaływania na sprawy publiczne. Tak rozumiana ciągłość nie narusza nadrzędności obecnej Konstytucji, ale wzmacnia proobywatelską wykładnię prawa petycji tam, gdzie wcześniejsze tradycje konstytucyjne i obecny porządek prawny pozostają ze sobą zgodne.

i. Wniosek końcowy

W związku z powyższym Towarzystwo uzupełnia wcześniejszą korespondencję i wnosi o:

1. uznanie, że niniejsze pismo usuwa wskazane w wezwaniu wątpliwości co do oczekiwań Towarzystwa wobec Urzędu Miasta Krakowa;

2. potraktowanie wcześniejszego wystąpienia jako petycji w rozumieniu art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach;

3. rozpoznanie petycji w zakresie właściwości publicznoprawnej adresata;

4. przekazanie petycji albo jej odpowiedniej części właściwemu podmiotowi publicznemu, w szczególności Ministerstwu Finansów, jeżeli adresat petycji podtrzymuje stanowisko, że zasadnicze postulaty należą do właściwości tego Ministerstwa;

5. zawiadomienie Towarzystwa o sposobie nadania sprawie biegu;

6. dołączenie niniejszego pisma do sprawy oznaczonej znakiem: OR-05.152.223.2026.PN.

Jednocześnie Towarzystwo dziękuje za wezwanie do uzupełnienia korespondencji. Wezwanie to umożliwia doprecyzowanie oczekiwań Towarzystwa oraz prowadzenie sprawy w sposób zgodny z zasadą konstruktywnej dyskusji obywatelskiej. Taka dyskusja znajduje oparcie w art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz w ustawie o petycjach, ponieważ prawo petycji służy temu, aby sprawy publiczne mogły być przedstawiane władzy publicznej w sposób jawny, uporządkowany i zgodny z prawem.

Załączniki:

1. Pismo główne Towarzystwa — uzupełnienie oczekiwań wobec Urzędu Miasta Krakowa i stanowisko w sprawie nadania biegu wystąpieniu jako petycji.
2. Duplikat korespondencji z Inspektorem Ochrony Danych — przekazany do wiadomości adresatów pisma głównego, pomocniczo dla wsparcia stanowiska Towarzystwa, jeżeli dotyczy tej samej sprawy albo jej kontekstu korespondencyjnego.

Z poważaniem,

Od: Prezydent Miasta Krakowa
Wysłano: poniedziałek, 13 lipca 2026 08:04
Do: Wydział Organizacji i Nadzoru
Temat: FW: [POCZTA ZEWNĘTRZNA] Via do Mości, tj. Petycja poprzez BIP lub JST-MSWiA: "Do przodu: C.d. API ZUS / KSef-eZUS - Opinia wykonawcza TPN z b.d. - obecne procedury ZUS wymagały korespondencji na 429 stronach"

-----Original Message-----
From:

Sent: Thursday, July 9, 2026 1:43 AM
To: Prezydent Miasta Krakowa <prezydent@um.krakow.pl>
Subject: [POCZTA ZEWNĘTRZNA] Via do Mości, tj. Petycja poprzez BIP lub JST-MSWiA: "Do przodu: C.d. API ZUS / KSef-eZUS - Opinia wykonawcza TPN z b.d. - obecne procedury ZUS wymagały korespondencji na 429 stronach"

Do właściwych Osób osoby prawnej i/lub publiczno-prawnej gmin, powiatów, starostw, województw, a także senatorów i posłów Szanowny Panie lub szanowna Pani, albo szanowni Panowie i/lub szanowne Panie bądź szanowni Panowie i szanowna Pani tudzież szanowne Panie i szanowny Panie

niniejszym czyni przysporzenie darowizną dóbr niematerialnych o formie łącza do obecnej dodatkowej dokumentacji samej rozbieżności sald ZUS wobec transferów bankowych oraz o formie opinii wykonawczej Towarzystwa w schemacie pro publico bono, co stanowi przysporzenie darowizną dóbr niematerialnych na rzecz osoby prawnej i/lub publiczno-prawnej.

Zgodnie z informacją od anonimowego kontrahenta Towarzystwa dostawcą oprogramowania do ZUS jest ASSECCO POLAND, które być może mogłoby wyjaśnić kto jest beneficjentem anomalii. Towarzystwo uprzejmie prosi o przekazanie dotychczasowych informacji także zgodnie z właściwością skoro Ministerstwo Rodzin nie wyjaśniło dotychczas rozbieżności sald, choć próbowało otrzymać tę informację od Dyrektora ZUS. Być może więc Ministerstwo Rodzin podlega pod ZUS, ale czy tak powinno być, czy to nie ZUS powinien podlegać pod Ministerstwo? A gdyby wzajemnie warunków nie dotrzymywano, jakże by inaczej wszystko wyglądało. Towarzystwo zastrzega prawo przekazania tej informacji niektórym lub wszystkim pozostałym polskim podmiotom publiczno-prawnym jako informację interesu wspólnego osób będących interesariuszami zabezpieczeń społecznościowych. Towarzystwo stanowczo odradza dokonywanie wpłat do ZUS do momentów wyjaśnienia anomalii oprogramowania. Ponieważ ustawa o ZUS wymaga płacenia składek, Towarzystwo rekomenduje powoływanie się na uchwałę senatu Uchwałę Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 16 kwietnia 1998 r. o ciągłości prawnej między II a III Rzecząpospolitą Polską, ogłoszoną w Monitorze Polskim 1998 nr 12, poz. 200. W ELI akt ma status „obowiązujący", typ „Uchwała", organ wydający: Senat, data wejścia w życie: 14 maja 1998 r.

Najważniejsze fragmenty do powołania:

„Senat uznaje ciągłość prawną II i III Rzeczypospolitej Polskiej, wyrażającą się w ich suwerennym i niepodległym bycie."

oraz:

„[...] narzucona w dniu 22 lipca 1952 r. konstytucja niesuwerennego państwa nie podważyła legalnie mocy prawnej Ustawy Konstytucyjnej Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 23 kwietnia 1935 r. oraz opartego na niej porządku prawnego."

"Wskszeszone walką i ofiarą najlepszych swoich synów"
Ustawa Konstytucyjna z 1935 roku jest w mocy prawnej:
RZECZPOSPOLITA POLSKA

Artykuł 1
(1) Państwo Polskie jest wspólnem dobrem wszystkich obywateli.
(2) Wskrzeszone walką i ofiarą najlepszych swoich synów ma być przekazywane w spadku dziejowym z pokolenia w pokolenie.
(3) Każde pokolenie obowiązane jest wysiłkiem własnym wzmóc siłę i powagę Państwa.
(4) Za spełnienie tego obowiązku odpowiada przed potomnością swoim honorem i swojem imieniem.

Towarzystwo wskazuje, że do czasu wyjaśnienia zgłoszonych anomalii oprogramowania oraz obsługi cyfrowej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należy zachować szczególną ostrożność przy dokonywaniu wpłat i przy kwalifikowaniu ich skutków prawnych. Jednocześnie Towarzystwo odnotowuje, że obowiązujące przepisy przewidują obowiązek opłacania składek, dlatego ewentualne działania płatników powinny być podejmowane z jednoczesnym powołaniem się na konieczność ochrony zaufania obywatela do państwa, zasadę pewności prawa oraz ciągłość prawną Rzeczypospolitej Polskiej.

W tym zakresie Towarzystwo rekomenduje powoływanie się pomocniczo na Uchwałę Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 16 kwietnia 1998 r. o ciągłości prawnej między II a III Rzecząpospolitą Polską, Monitor Polski 1998 nr 12, poz. 200, w której Senat uznał ciągłość prawną II i III Rzeczypospolitej Polskiej, wyrażającą się w ich suwerennym i niepodległym bycie.

Powołanie tej uchwały powinno służyć podkreśleniu, że obowiązki publicznoprawne, w tym składkowe, muszą być wykonywane w warunkach przejrzystości, pewności, legalności oraz technicznej i prawnej weryfikowalności działań administracji publicznej. Nie może być bowiem tak, że obywatel albo podmiot prawa prywatnego ponosi negatywne konsekwencje anomalii systemu informatycznego, którego działania nie jest w stanie samodzielnie zweryfikować.

Towarzystwo uprzejmie dąży do powierzenia niniejszej wiadomości właściwej osobie, właściwej komisji albo właściwym osobom zgodnie z zakresem mocy prawnych. Towarzystwo jest zdania, iż ZUS ma charakter specsłużby będącej ponad Siłami Zbrojnymi i Policją gdyż personel ZUS nie ujawnia funkcji, podczas gdy Urzędy cywilne ujawniają funkcję osób, np. Inspektorów, podinspektorów itd. Jest to oczywista niedogodność. Towarzystwo uprzejmie dąży do naprawy tego stanu rzeczy, które przeszkadza służbom mundurowym i cywilnym.

Jako historyczne podstawy prawne zabezpieczeń społecznościowych II Rzeczypospolitej należy wskazać w szczególności:

art. 102 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17 marca 1921 r., Dz.U. 1921 nr 44, poz. 267, przewidujący szczególną ochronę pracy przez Państwo oraz prawo obywatela do ubezpieczenia społecznego w razie braku pracy, choroby, nieszczęśliwego wypadku i niedołęstwa; ustawę z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej, Dz.U. 1923 nr 92, poz. 726, określającą publiczną opiekę społeczną jako zaspokajanie niezbędnych potrzeb życiowych osób, które nie mogą uczynić tego własnymi środkami albo własną pracą, jak również zapobieganie powstawaniu takiego stanu; rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych, Dz.U. 1927 nr 106, poz. 911; ustawę z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym, Dz.U. 1933 nr 51, poz. 396, zwaną ustawą scaleniową, stanowiącą zasadniczą podstawę ujednolicenia systemu ubezpieczeń

społecznych II Rzeczypospolitej; ustawę z dnia 28 lipca 1939 r. — Prawo o sądach ubezpieczeń społecznych, Dz.U. 1939 nr 71, poz. 476, potwierdzającą potrzebę sądowej kontroli i weryfikowalności spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych.

Ciągłość prawna II i III RP nie uzasadnia odmowy wykonywania obowiązków publicznoprawnych, ale bardzo dobrze uzasadnia żądanie, aby obowiązki składkowe były wykonywane w systemie pewnym, sprawdzalnym, transparentnym i poddanym urzeczywistnionej kontroli władzy wykonawczej.

Towarzystwo nie kwestionuje co do zasady istnienia obowiązków publicznoprawnych wynikających z przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych. Towarzystwo wskazuje jednak, że wykonanie obowiązku składkowego musi następować w warunkach pewności prawa, prawidłowej identyfikacji płatnika, właściwego przypisania tytułu ubezpieczenia, poprawnego oznaczenia okresu rozliczeniowego oraz technicznie zewnętrznie weryfikowalnego przez Władze Publiczne i społeczności obywatelskie działania oprogramowania Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Wobec ujawnionej anomalii oprogramowania Towarzystwo postuluje wnoszenie o niezwłoczne czasowe odroczenie terminu płatności należności składkowych do czasu pisemnego wyjaśnienia anomalii, przedstawienia pełnej historii kont płatnika wobec transferów pieniężnych oraz potwierdzenia przez Zakład, że ewentualna wpłata zostanie przypisana do właściwego tytułu, osoby, okresu i rodzaju składki. Towarzystwo wskazuje, że czasowa, warunkowa i zabezpieczająca odmowa dokonania wpłaty do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych znajduje oparcie w art. 2, art. 7, art. 8 ust. 1 i 2, art. 31 ust. 3, art. 45 ust. 1, art. 64, art. 84 oraz art. 217 Konstytucji RP.

Odmowa ta nie zmierza do uchylenia się od obowiązku składkowego jako takiego, lecz do zapobieżenia wykonaniu obowiązku publicznoprawnego w warunkach niewyjaśnionej anomalii systemu informatycznego, która może uniemożliwiać prawidłowe i weryfikowalne przypisanie płatności do właściwego płatnika, osoby, tytułu, okresu oraz rodzaju składki.

W demokratycznym państwie prawnym obowiązek świadczenia publicznoprawnego musi być nie tylko ustanowiony ustawą, ale również wykonywany w sposób legalny, przejrzysty, proporcjonalny, sprawdzalny oraz poddający się kontroli administracyjnej i sądowej.

Towarzystwo wnosi również o wydanie rozstrzygnięcia albo stanowiska w zakresie prawidłowego sposobu dokonania wpłaty w sytuacji, w której działanie systemu informatycznego budzi uzasadnione wątpliwości. Do czasu wyjaśnienia sprawy Towarzystwo zastrzega, że jakakolwiek wpłata dokonana w warunkach nieusuniętej anomalii nie może być interpretowana jako zaakceptowanie prawidłowości działania systemu ani jako zrzeczenie się prawa do żądania korekty, zaliczenia albo zwrotu składek nienależnie albo błędnie rozliczonych.

Towarzystwo wskazuje, że czasowa, warunkowa i zabezpieczająca odmowa dokonania wpłaty do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych do czasu wyjaśnienia anomalii oprogramowania znajduje uzasadnienie w przepisach Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności w art. 2, art. 7, art. 8 ust. 1 i 2, art. 31 ust. 3, art. 45 ust. 1, art. 64, art. 84 oraz art. 217 Konstytucji RP.

Art. 2 Konstytucji RP stanowi, że Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Z przepisu tego wynika wymóg pewności prawa, zaufania do państwa i prawa oraz zakaz kształtowania sytuacji jednostki w sposób arbitralny, nieprzewidywalny albo nieweryfikowalny. Jeżeli oprogramowanie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wykazuje anomalię, która uniemożliwia jednoznaczne ustalenie skutków wpłaty, płatnik nie powinien być zmuszany do przekazania środków w warunkach braku pewności co do ich prawidłowego przypisania. W takim stanie odmowa ma charakter zabezpieczający, ponieważ służy ochronie pewności prawa, a nie uchyleniu się od obowiązku składkowego.

Art. 7 Konstytucji RP przewiduje, że organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, wykonując zadania publiczne, powinien zapewnić taki sposób obsługi obowiązków składkowych, który pozwala na legalne, sprawdzalne i prawidłowe rozliczenie wpłaty. Jeżeli system informatyczny nie daje gwarancji prawidłowego przypisania płatności do płatnika, osoby, tytułu, okresu i rodzaju składki, to powstaje uzasadniona wątpliwość, czy wykonanie obowiązku w tej konkretnej formie odbywałoby się w granicach prawa. Odmowa dokonania wpłaty do czasu wyjaśnienia anomalii stanowi więc żądanie przywrócenia działania zgodnego z zasadą legalizmu.

Art. 8 ust. 1 Konstytucji RP stanowi, że Konstytucja jest najwyższym prawem Rzeczypospolitej Polskiej, a art. 8 ust. 2 przewiduje, że przepisy Konstytucji stosuje się bezpośrednio, chyba że Konstytucja stanowi inaczej. Oznacza to, że płatnik może bezpośrednio powoływać się na konstytucyjne gwarancje legalności, pewności prawa, proporcjonalności, prawa do sądu oraz ochrony praw majątkowych. Obowiązek składkowy wynikający z ustawy nie może być wykonywany w oderwaniu od tych gwarancji.

Art. 31 ust. 3 Konstytucji RP określa zasadę proporcjonalności. Ograniczenia konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko ustawą i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie, przy czym nie mogą naruszać istoty wolności i praw. Obowiązek składkowy może być obowiązkiem ustawowym, ale sposób jego wykonania musi pozostawać proporcjonalny. Nie jest proporcjonalne wymaganie od płatnika, aby dokonał wpłaty w warunkach niewyjaśnionej anomalii technicznej, gdy nie ma pewności, że wpłata zostanie prawidłowo zaksięgowana i rozliczona. Proporcjonalnym rozwiązaniem jest najpierw wyjaśnienie anomalii, przedstawienie analityki konta oraz potwierdzenie sposobu rozliczenia płatności.

Art. 45 ust. 1 Konstytucji RP gwarantuje prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd. Prawo do sądu wymaga, aby sprawa publicznoprawna była możliwa do odtworzenia, udokumentowania i skontrolowania. Jeżeli anomalia oprogramowania powoduje, że skutki wpłaty nie są przejrzyste lub możliwe do jednoznacznej weryfikacji, płatnik może zostać pozbawiony realnej możliwości późniejszej kontroli administracyjnej i sądowej. Czasowa odmowa dokonania płatności do chwili wyjaśnienia anomalii służy zatem zachowaniu realnej kontroli prawnej sprawy.

Art. 64 Konstytucji RP chroni własność i inne prawa majątkowe. Środki pieniężne płatnika stanowią składnik jego majątku. Przekazanie ich do systemu publicznoprawnego może nastąpić tylko w sposób zgodny z prawem i dający gwarancję prawidłowego rozliczenia. Jeżeli działanie oprogramowania ZUS budzi uzasadnione wątpliwości, płatnik może odmówić przekazania środków do czasu usunięcia stanu niepewności, ponieważ dokonanie wpłaty w warunkach anomalii mogłoby narazić go na błędne, nienależne albo nieweryfikowalne rozliczenie jego majątku.

Art. 84 Konstytucji RP stanowi, że każdy jest obowiązany do ponoszenia ciężarów i świadczeń publicznych, w tym podatków, określonych w ustawie. Przepis ten nie oznacza dowolności po stronie władzy publicznej. Przeciwnie, świadczenie publiczne musi być określone ustawą i wykonywane w trybie zgodnym z ustawą. Jeżeli z powodu anomalii systemu informatycznego nie można jednoznacznie ustalić, w jaki sposób wpłata zostanie przypisana i rozliczona, płatnik może domagać się uprzedniego potwierdzenia zgodnego z ustawą sposobu wykonania obowiązku.

Art. 217 Konstytucji RP przewiduje, że nakładanie podatków i innych danin publicznych, określanie podmiotów, przedmiotów opodatkowania, stawek oraz zasad ulg i umorzeń następuje w drodze ustawy. Chociaż składki ZUS mają własną konstrukcję prawną, pozostają ciężarem publicznoprawnym i powinny spełniać standard ustawowej określoności świadczeń publicznych. Wymóg ten obejmuje nie tylko formalne istnienie przepisu ustawowego, ale także praktyczną możliwość ustalenia: kto ma zapłacić, z jakiego tytułu, za jaki okres, w jakiej wysokości i z jakim skutkiem rozliczeniowym. Anomalia oprogramowania, która podważa tę możliwość, uzasadnia odmowę dokonania wpłaty do czasu wyjaśnienia i potwierdzenia prawidłowego sposobu rozliczenia.

W konsekwencji Towarzystwo wskazuje, że jego stanowisko nie polega na negowaniu obowiązku składkowego jako takiego. Stanowi ono czasową, warunkową i zabezpieczającą odmowę wykonania płatności w warunkach, które nie zapewniają legalności, przejrzystości, proporcjonalności, ochrony majątku, pewności prawa oraz realnej kontroli sądowej. Odmowa ta ustaje z chwilą, gdy Zakład Ubezpieczeń Społecznych wyjaśni anomalię, przedstawi prawidłową analitykę konta oraz potwierdzi, że wpłata zostanie przypisana do właściwego płatnika, osoby, tytułu, okresu i rodzaju składki.

Z uprzejmymi wyrazami poważania,